

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 grudnia 2019 roku (data na prezentacie Biura Podawczego), małoletni J. M. reprezentowany przed przedstawicielką ustawową M. M., wniósł o zasądzenie od ojca D. M., alimentów w kwocie 1.200 złotych miesięcznie, płatnych do rąk matki dziecka, M. M., do dnia 10-ego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat i obciążenie pozwanego kosztami procesu.

Z uzasadnienia pozwu oraz dołączonych do niego załączników wynikało, że wyrokiem z dnia 24 marca 2016 roku w sprawie o sygn. akt VI RC 839/15 Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie zasądził od D. M. na rzecz małoletniego J. M. alimenty w kwocie po 600 zł miesięcznie, płatne do rąk M. M., do dnia 10-go każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 23 grudnia 2015 roku. Niniejsze postępowanie dotyczyło zatem podwyższenia alimentów.

(pozew k. 4-6, odpis wyroku k. 8)

Pismem z dnia 12 marca 2020 roku pozwany D. M., reprezentowany przez pełnomocnika profesjonalnego, złożył odpowiedź na pozew, w której wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od strony powodowej na swoją rzecz kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego.

(pismo k. 104-108). Ostatecznie podczas rozprawy w dniu 08 września 2020 roku pozwany uznał powództwo do kwoty 800 zł, zaś powódka podtrzymała dotychczasowe stanowisko procesowe.

(protokół rozprawy k. 156)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni powód J. M., urodzony (...) w W. m 5 lat, jest synem M. M. i D. M.. Jego rodzice nie są i nie byli małżeństwem, tworzyli nieformalny związek (odpisu aktu urodzenia k. 7)

Wyrokiem z dnia 24 marca 2016 roku w sprawie VI RC 839/15, Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie zasądził od D. M. na rzecz małoletniego J. M. alimenty w kwocie po 600 zł miesięcznie, płatne do rąk M. M., do dnia 10-go każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 23 grudnia 2015 roku. W czasie wydawania wskazanego orzeczenia małoletni powód miał 8 miesięcy. Sąd ustalił, że miesięczny koszt jego utrzymania na kwotę około 1.200 zł miesięcznie. Małoletni nie był już karmiony piersią z uwagi na alergię skórą. Sąd ustalił wtedy następujący katalog kosztów utrzymania powoda: wyżywienie: ok. 300 zł mleko modyfikowane i ok. 150 zł obiady, kaszki, soczki, deserki, 300 zł: ubrania, 100 zł – zabawki i akcesoria, 100 zł – pieluchy, 120 zł – kosmetyki w tym emulsje i balsamy z uwagi na problemy skórne, 30 zł – witaminy, 100 zł – środki czystości, Małoletni J. zamieszkiwał wtedy wraz z matką w mieszkaniu należącym do jego dziadków macierzystych, przedstawicielka ustawowa nie dokładała się do kosztów eksploatacyjnych. W utrzymaniu syna M. M. pomagali rodzice, miała ona wówczas 22 lata i pozostawała na zasiłku macierzyńskim w kwocie 1.000 zł miesięcznie, ojciec małoletniego łożył dobrowolnie alimenty w kwocie 400 zł miesięcznie.

Aktualnie małoletni J. M., ma 5 lat. Uczęszcza do przedszkola państwowego, co wiąże się z kosztami około 300 zł, wliczając niezbędne koszty wyprawki oraz koszt dojazdów. Z uwagi fakt, że małoletni codziennie uczęszcza do przedszkola, gdzie otrzymuje co najmniej trzy posiłki (drugie śniadanie, dwudaniowy obiad i podwieczorek), koszt jego wyżywienia w domu należało ustalić na kwotę około 500 zł. Małoletni wraz z matką nie zamieszkuje już u dziadków, bowiem od 2019 roku M. M. wraz z obecnym partnerem P. S. (1) wynajmuje mieszkanie w W., przy ul. (...), gdzie czynszu najmu wynosi 1.600 zł miesięcznie. Z uwagi na powyższe do katalogu usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniego należało doliczyć ok. 1/3 ze wskazanej kwoty tj. 500 zł. J. jest dzieckiem ogólnie zdrowym, jednakże pozostaje pod opieką okulisty z uwagi na znaczącą wadę wzroku, nosi okulary korekcyjne. Wizyty okulistyczne są częściowo realizowane w ramach znajomości ojca małoletniego. Ponadto małoletni nie wymaga żadnych szczególnych wydatków związanych z leczeniem. Reasumując Sąd uznał, że pozostałe koszty utrzymania małoletniego, w zakresie

zakupu odzieży, obuwia, leczenia w tym okularów oraz rozrywki nie powinny przekraczać kwoty 400 zł miesięcznie. Łącznie koszt zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małoletniego wynosi w ocenie Sądu Rejonowego około 1.700 zł miesięcznie.

(przelewy związane z przedszkolem k. 15-39. , umowa najmu mieszkania k. 13-14v, aneks k. 141 zeznania przedstawicielki ustawowej k. 152-153, zeznania świadka P. S.)

Matka małoletniego – M. M. ma aktualnie 25 lat, pozostaje w nieformalnym związku z P. S. (1), z którym spodziewa się dziecka (jest w czwartym miesiącu ciąży). Matka małoletniego nie posiada stałej pracy, od 2018 roku podejmuje czasowe zatrudnienie min. jako asystent rzeczoznawcy, pomoc kuchenna w szkole (praca sezonowa w okresie wrzesień-czerwiec), pomoc opiekuna w żłobku. Ostatnia umowa o pracę sezonową jako pomoc kuchenna zakończyła się w czerwcu 2020 roku. Z uwagi na ciążę przedstawicielka ustawowa aktualnie przebywa na zwolnieniu po ustaniu zatrudnienia, otrzymuje zasiłek w kwocie około 2.400 zł. Alimenty ustalone w drodze zabezpieczenia są wypłacane regularnie, ponadto przedstawicielka ustawowa pobiera świadczenie 500+.

(umowy o pracę k. 9-12, zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach k. 138, deklaracja podatkowa k. 139-140, zeznania przedstawicielki ustawowej k. 152-153, zeznania świadka P. S.)

D. M. przed wydaniem wyroku z 24.03.2016r. przez Sad Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie miał 28 lat. Był zatrudniony w spółce Zakład (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. na stanowisku pracownika ds. logistyki transportu, gdzie uzyskiwał wynagrodzenie w kwocie 2.500 zł netto miesięcznie. Był właścicielem samochodu osobowego M. (...) kabrio z 2006 roku o deklarowanej wartości około 20.000 zł. Pozwany mieszkał w mieszkaniu należącym do jego ojca, czynsz wynosił około 400 zł, prąd około 90 zł, TV i Internet około 70-90zł, nadto spłacał kredyt zaciągnięty w 2014 roku za zakup samochodu w kwocie po 700 zł miesięcznie. Ustalono, że pozwany uprzednio prowadził działalność gospodarczą pod firmą (...), zajmującą się transportem drogowym, posiadał ciągnik siodłowy, jednakże działalność jego jak twierdzi okazała się nierentowna i została zawieszona. Ciągnik został sprzedany a w dacie wyrokowania trwała likwidacja spółki.

(uzasadnienie wyroku k. 325-331 akt dołączonych VI RC 839/15).

Obecnie D. M. ma aktualnie 32 lata, wykształcenie wyższe na kierunku logistyka. Posiada prawo jazdy kategorii B i C, w okresie studiów pracował dorywczo jako kierowca. W okresie od 2016 do października 2019 roku prowadził działalność gospodarczą (...), która jak twierdzi aktualnie pozostaje zawieszona. Pozwany twierdzi, że nie jest ubezpieczony, nie posiada stałej pracy, podejmuje jedynie prace dorywcze oraz według oświadczenia pożycza pieniądze od swojej matki. Matka D. M. przez 30 lat pracowała w biurze firmy ciepłowniczej, w ostatnim czasie straciła pracę, pozwany nie ma wiedzy co do otrzymania przez matkę odprawy. Pozwany nadal zamieszkuje w mieszkaniu swojego ojca (42mkw), ponosi koszty utrzymania mieszkania w kwocie około 600 zł. Jak zeznał sprzedał samochód marki M., bowiem był on na zakupiony na kredyt. Swój miesięczny koszt utrzymania pozwany określił na kwotę około 1.300-1.500 zł. Według oświadczenia jeździ samochodem osobowym marki F.. Uprzednio natomiast użytkował samochód marki B., jednakże był to jego samochód służbowy, w leasingu. Pozwany w tym roku był na wakacjach z partnerką w Chorwacji co kosztowało jak twierdzi ok. 3.000 złotych za nich oboje, z czego on zapłacił 1.000zł. D. M. jest w związku nieformalnym, planuje z partnerką kolejne dziecko.

Pozwany utrzymuje regularny kontakt z synem, w każdy wtorek oraz w co drugi weekend, także z nocowaniem, zabiera go na różne atrakcje.

(wyciąg z (...) k. 134, zeznania pozwanego k. 153-156).

Świadek I. M. (matka M. M.) stwierdziła, że widziała że pozwany jeździ nowym B. koloru białego.

Świadek P. S. (1) lat 23 (partner M. M.) pouczonej o odpowiedzialności za składanie fałszywych zeznań oświadczył że on pracując jako kierowca (z kategorią prawa jazdy B) przy dowozie warzyw i zaopatrzenia do restauracji zarabia

miesięcznie netto ok. 4.500 zł. Jeździ samochodem firmowym, pracę ma na czas określony, znalazł ją przez Internet (...). Twierdzi iż jest bardzo dużo ofert pracy dla kierowców, a na kategorię C są nawet oferty na 5,5 tysiąca zł. miesięcznie. Jego zdaniem kierowca może znaleźć pracę w ciągu miesiąca – dwóch miesięcy i jest zdolny pomóc pozwanemu w znalezieniu pracy. Zeznania świadka P. S. (1) sąd uznał za pełni wiarygodne, bowiem były one bardzo konkretne i szczegółowe.

Zasadnicza część zeznań przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda oraz pozwanego była co do zasady zgodna, zwłaszcza w zakresie udziału ojca w wychowaniu i opiece nad małoletnim oraz stanie jego zdrowia.

Sąd natomiast nie dał wiary stronie powodowej w zakresie kosztów utrzymania małoletniego powoda ponad kwotę 1.700 zł, zaś deklarowana kwota 2.200 zł jest znacząco zawyżona i nieadekwatna do sytuacji majątkowej jego rodziców. Podkreślić należy, że zasadnicza część z wymienionych wydatków nie została poparta żadnym środkiem dowodowym. Sąd podzielił pogląd pozwanego, że koszt wyżywienia małoletniego został trochę zawyżony, z uwagi na fakt iż dziecko korzysta z wyżywienia w przedszkolu. Uwzględniając wiek małoletniego niezasadne wydają się wydatki związane z jego rozrywką i kulturą na poziomie 200 zł miesięcznie (2.400 zł w skali roku). Za zawyżoną należy ponadto uznać kwotę 200 zł w związku z zakupem kosmetyków, środków higienicznych oraz leków, zwłaszcza, że małoletni nie choruje przewlekłe, poza problemami ze wzorkiem ale nie wymagają one przyjmowania leków, nie ma problemów skórnych, nie wymaga szczególnej pielęgnacji.

W odniesieniu do twierdzeń pozwanego, uznać natomiast należało je za niewiarygodne w części dotyczącej jego możliwości zarobkowych. Nie jest możliwe, by młody, zdrowy mężczyzna pozostawał na utrzymaniu swojej matki, która utraciła pracę. Pozwany nie przedstawił także swoich rozliczeń podatkowych, co nasuwa przypuszczenie, że ukrywa rzeczywiście osiągnięte dochody lub osiąga je nieoficjalnie. Nie jest ponadto zgodne z zasadami logicznego rozumowania, by odpowiedzialna osoba, która z trudem może wygospodarować środki finansowe by uiszczać, niewysokie w realiach (...), alimenty na rzecz jedyne dziecko, mogła wyjeżdżać za granicę oraz planować powiększenie rodziny.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo o podwyższenie alimentów należało uwzględnić tak jak w wyroku, tj. poprzez podwyższenie alimentów z kwoty 600 złotych do kwoty po 1.000 złotych miesięcznie, zaś w pozostałym zakresie powództwo to należało oddalić.

Zgodnie z dyspozycją art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć należy wszelkie zmiany w statusie ekonomicznym stron powodujące zmianę zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub też zmianę zakresu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego.

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego (art. 135 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego). Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokajane, wyznacza treść art. 96 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie – odpowiednio do jego uzdolnień – do pracy dla dobra społeczeństwa. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), a także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego), dostarczania rozrywek i wypoczynku. Zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami. Spoczywający na rodzicach obowiązek dostarczania środków utrzymania i wychowania trwa dopóki

dziecko nie zdobędzie możliwości samodzielnego utrzymania się stosownie do swoich uzdolnień, predyspozycji, kwalifikacji zawodowych, czyli do chwili usamodzielnienia się i to niezależnie od osiągniętego wieku.

W niniejszej sprawie uznać należy, iż nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Od czasu ostatniego ustalenia wysokości alimentów na małoletniego J. M. upłynęło ponad 8 lata. Z doświadczenia życiowego wynika jednoznacznie, iż inne są koszty utrzymania 8 – miesięcznego dziecka niż 5 letniego chłopca. W 2016 roku na utrzymanie dziecka potrzeba było 1.200 złotych obecnie potrzeba 1.700 zł. Alimenty ustalone w kwocie 600 złotych miesięcznie już dawno przestały być wystarczające i adekwatne do potrzeb dziecka. Zmieniła się też sytuacja rodziców małoletniego : każde z nich pozostaje w kolejnym związku. Matka małoletniego jest w drugiej ciąży i spodziewa się drugiego dziecka. Umowa o pracę nie została jej przedłużona, a prawdopodobieństwo zatrudnienia do pracy osoby w połowie ciąży przez jakiegokolwiek pracodawcę jest znikome. M. M. pozostaje na utrzymaniu swojego obecnego partnera wypełniając swój obowiązek alimentacyjny wobec syna poprzez osobistą opieką nad nim, starania o jego utrzymanie i wychowanie. Z tych względów matka powinna być w znacznie mniejszym stopniu obciążona kosztami utrzymania syna niż ojciec małoletniego. D. M. jest młodym (32 lata) i sprawnym mężczyzną. Jego zdolność do pracy nie jest ograniczona, jest dyspozycyjny i ma czas. Jako kierowca z kategorią prawa jazdy A B C może zarabiać 4-5 tysięcy złotych netto miesięcznie. Sąd jest o tym przekonany biorąc pod uwagę zeznania świadka P. S. (1) (lat 23), który tyle zarabia pracując jako kierowca i stwierdził że nie ma problemu aby znaleźć pracę dla kierowcy, może nawet w tym pozwanemu pomóc. Tak więc pozwany albo ukrywa swoje rzeczywiste dochody i ma jednak środki, do których się nie przyznaje – co pozwala mu na wyjazdy za granicę i planowanie powiększenia rodziny --lub też nie pracuje z nieustalonych przyczyn choć pracować może. Mając to na uwadze Sąd jest przekonany że pozwany D. M. ma możliwości zarobkowania rzędu 4.000 netto miesięcznie, a mając tylko jedno dziecko może przeznaczać na utrzymanie syna 1.000 złotych miesięcznie.

Strona powodowa jest zwolniona z kosztów sądowych, z tego względu opłatą sądową w wysokości 400 złotych obciążony został pozwany D. M.. Wysokość opłaty ustalona została zgodnie z art.13.1 pkt 4 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj Dz.U 2019r. poz. 1043) po ustaleniu wartości przedmiotu sporu na kwotę 4.800 zł.(400 zł. wartość alimentów w zakresie w jakim nastąpiło ich podwyższenie x 12 miesięcy).

Zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania cywilnego wyrokowi w pkt 1 nadany został rygor natychmiastowej wykonalności.